

שנים זה ה', החיים הם אב ואם שהם י"ה, י' היא חכמה, ומנין לנו שנקרא חיים? כמו שנאמר והחכמה תחיה בעליה, ה' בו האם העליונה. מנין לנו שנקראת חיים? כמו שנאמר עץ חיים היא ודאי, ושניהם פי חיים הם למצאיהם.

והשבונה הפחתונה רשומה בחותם הזה, שהוא חותם אמת, וכל ציורי החותם הזה הם רשומים בה, להודיע שהיא הציור של העמוד האמצעי שהוא אמת, אדם (אמת) החותם שלו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, הוא חותם בו לחיים, וממנו יורשים בני ישראל בנים חיים ומזונות, חיי מצד של האב והאם שהם י"ה, בנים מצד של העמוד האמצעי, שעל (ועל) שמו נקראו ישראל למטה בני בכרי ישראל, והוא ו'. מזונות מהצד של ה', שהיא המוציא לחם מן הארץ, ובזמן שישורשים ממנו שלש (שתי) הדרגות הללו שפלולות בשמו, נקראים למטה ישראל בני הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמן שישורשים ישראל משמו של הקדוש ברוך הוא שלשת אלה, בנים חיים ומזונות, נאמר בהם פי עזה כמות אהבה, קשה היא ממיתה הפרדת הקדוש ברוך הוא מבניו. ומנין לנו שיש הפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובניו? פאן מוכיח, פי אם עונותיכם היו מבדלים וכו', וקשה היא ממיתה, ועליה נאמר פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמן שישאל מקימם את מצוות התורה באהבה, קשה כשאל קנאה, שמקנא הקדוש ברוך הוא על סמא"ל ועל נקבתו,

ה' החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (קהלת יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוניהו (שם ד כב) פי חיים הם למוצאיהם.

ושבונה תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא (ד) (ד) (ד) דעמודא דאמצעיתא, דעל (נ"א ועל) שמייה אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל, ואיהו ו', מזוני, מסטרא דה' דאיהי המוציא לחם מן הארץ, ובזמנא דירתין מניה אלין תלת (נ"א תרין) דרגין דכלילין בשמייה, אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמנא דירתין ישראל משמוי דקודשא בריך הוא אלין תלת בני חיי ומזוני, אתמר בהון (שיר ח ו) פי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי ממיתה אפרשותא דקודשא בריך הוא מבנוי, ומנלן דאפרשותא אית בין קודשא בריך הוא ובנוי, הקא אוכח, (ישעיה נט ב) פי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', וקשה איהי ממיתה, ועלה אתמר (רות א יז) פי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמנא דישאל מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו, קשה כשאל קנאה (שיר ח

ו), דמקנא קודשא בריך הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר

שֶׁהֵם גּוֹרְמִים לְאָדָם מִיְתָה בְּחֻטְאֵיהֶם וְגוֹרְמִים לוֹ לְחֻטָּא, וּמְשׁוּם זֶה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַל מֵהֶם נִקְמָה וּלְהַעֲבִירָם מִן הָעוֹלָם, שְׁסַמְא"ל וְנִקְבָתוֹ הִיא מִיְתָה, שְׁהִיא לִילִי"ת, מְלֶאֱךָ הַמּוֹת, יֵצֵר הָרַע, שְׁנִקְבָה הִיא עִם הַזָּכֵר, וְזָכַר עִם הַנִּקְבָה, וְזֶה מִנִּין לָנוּ? הַפְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁפְתוּב בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה. אָדָם חֻטָּא עִם נִקְבָה, גִּתָּן לוֹ יֵצֵר הָרַע נִקְבָה, חֲנִיָּה חֻטָּאָה עִם זָכֵר, גִּתָּן לָהּ יֵצֵר הָרַע מִזָּכֵר, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים, וְזֶהוּ כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה וְכו'.

וְעוֹד כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יַעֲרֹו אֶת הָאֶהְבָּה הַזֹּו קָדָם הַזְּמַן, צְרִיכִים לְהַעֲרִיָּה כְּרִאִוִי, וְאִם לֹא, אֵל יַעֲזְרֶנּוּ אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׁפְתוּב הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָאו"ת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה וְגוֹמֵר, שְׁשִׁבּוּעָה הִיא שְׁלֹא שׁוֹרָה עַל הַפֶּסֶא עַד שְׁנוּטֵל נִקְמָה מִעֲמֶלְק, שְׁחָלַל שְׁתִּי אוֹתִיוֹת שְׁהֵן י"ה, שְׁיִצְא מִן מִלָּה מ"ל י"ה, וּמְשׁוּם זֶה כִּי יָד עַל פֶּס י"ה, וְזֹו א'.

וּבְשִׁמְנֵיִע הַזְּמַן לְנִקָם מִמְנוּ, וְשִׁלְהַבּוֹת אֲשׁ יוֹצְאוֹת מִי"ה הַזֹּו, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אֲשׁ שְׁלֶהְבֶּת י"ה, וְהֵן הַשְּׁלֶהְבּוֹת שֶׁל אִישׁ וְאִשָּׁה, שְׁשֵׁם א"ש א"ש, וְשֵׁם י"ה. אִישׁ כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה, שְׁנוּטֵל נִקְמוֹת מִפְּרַעָה וּמַעֲמוֹ, אִשָּׁה זֹו שְׁכִינָה, שְׁנֶאֱמַר בַּהּ מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגוֹמֵר.

דְּבָר אַחַר שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם, כ"ח ת"ם, כ"ח זֹו הַשְּׁכִינָה הַעֲלִינוּנָה, כ"ח מ"ה מִן חֻקְמָה, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אַדְנִי, ת"ם זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעֶלָה, שְׁעַל שְׁמוֹ

נִשׁ מִיְתָה בְּחוּבֵיִיהוּ, וְגִרְמִין לוֹן לְמַחֲטִי, וּבִגִּין דָּא עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְלָא נוֹקְמָא מִנֵּיִהוּ, וּלְאַעֲבָרָא לוֹן מִן עֲלָמָא, דְּסַמְא"ל וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה אִיְהִי מִיְתָה, דְּאִיְהִי לִילִי"ת מְלֶאֱךָ הַמּוֹת יֵצֵר הָרַע, דְּנוֹקְבָא אִיְהִי עִם דְּכוּרָא, וְדְכוּרָא עִם נוֹקְבָא, וְהִיא מְנַלְן, קָרָא אוֹכַח דְּכְתִיב (בְּרַאשִׁית ג' יז) בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה, אָדָם חָאֵב בְּנוֹקְבָא אֲתֵיִיְהִיב לִיָּה יֵצֵר הָרַע נוֹקְבָא, חֲנִיָּה חֲבַת בְּדְכוּרָא אֲתֵיִיְהִיב לָהּ יֵצֵר הָרַע מִדְּכוּרָא, וְעֲלָה אֲתִמֵּר (ש"ס טז) בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים, וְדָא אִיְהוּ כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה וְכו' (שִׁיר

ח ט).

וְעוֹד כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יַתְעֲרוּן לָהּ לְהִיא אֶהְבֶּה קָדָם זְמַנָּא, צְרִיכִין לְאַתְעָרָא לָהּ פְּדָקָא יָאוֹת, וְאִי לֹאוֹ לֹא יַתְעֲרוּן לָהּ, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג' ה) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָאו"ת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה וְגוֹמֵר, דְּאוּמָאָה אִיְהִי דְלָא שְׂרִיָּא עַל פְּרַסְיָיָא עַד דְּנִטִּיל נוֹקְמָא מִעֲמֶלְק, דְּחָלַל תְּרִין אֲתוּוֹן דְּאִינוּן י"ה, דְּנִפְיָק מִן מִילָּה מ"ל י"ה, וּבִגִּין דָּא (שְׁמוֹת יז טז) כִּי יָד עַל פֶּס י"ה וְדָא א'.

זְכַר מְטָא זְמַנָּא לְנִקְמָא מִנֵּיהּ, וְשִׁלְהוּבִין דְּאָשָׁא נִפְקִין מֵהִיא י"ה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שִׁיר ח' ו) רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אֲשׁ שְׁלֶהְבֶּתִי"ה, וְאִינוּן שְׁלֶהוּבִין דְּאִישׁ וְאִשָּׁה, דְּתַמָּן א"ש א"ש, וְתַמָּן י"ה, אִישׁ כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שְׁמוֹת טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה, דְּנִטִּיל נוֹקְמִין מִפְּרַעָה וּמַעֲמִיָּה, אִשָּׁה דָּא שְׁכִינְתָּא דְּאֲתִמֵּר בַּהּ (מְשַׁלֵּי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וְגוֹמֵר.

דְּבָר אַחַר שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם, כ"ח ת"ם, כ"ח דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, כ"ח מ"ה מִן

חֻקְמָה, וְעֲלָה אֲתִמֵּר (בְּמִדְבָר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אַדְנִי, ת"ם דָּא יִשְׂרָאֵל